UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Exceptiones sunt multiplices.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70756

Visual Library

bet ſe excuſandi. vt ibi/ ſed ſi poſſid et nomine pro
prio tunc offerendo ſe defenſioni videat ſi aliquas
habeat exceptiones contra actorem vel pcuratorē
vel contra libellum ⁊ eius formam. illas enim ī ter
mino ſibi aſſignato omnes pponat/ vt nota. in al=
legato capitulo paſtoralis.

¶ Exceptiones ſunt multiplices.

PRo quo notandum ꝙ exceptionū diuerſe ſūt
ſpecies. alie ſunt pemptorie/alie dilatorie. a=
lie anormale ⁊ alie mixte/vt nota de exceptioni. c.
exceptionum in glo. ⁊ p hoſtien. in ſumma eo. titu.
§. ij. plenius in ſpe eo. ti. §. ij. et. iij. ⁊ ibi in addi. tan
guntur etiam alie diuiſiones. qr alie peremptorie:
alie tpales/alie pſonales/alie reales de quo ibi ⁊c.
De pemptorijs videbim⁹ ſuo tpe/ de dilatorijs ad
plens videndum. Unde dicuntur dilatorie quia
cauſe differunt inſtitu. eo titu. §. appellantur. Et di
latoriarum alia dilatoria iudicij/alia ſolutionis
Dilatoria iudicij eſt multiplex quia alia competit
ratiōe iudicis/alia ratione actoris. alia ratione rei
ipſius excipientis/vt quia eſt legatus vel alias ha
bet ius reuocandi domum de foro competenti ca=
pitu. vlti. Alia ratione procuratoris/alia ratiōe re=
ſcripti/alia ratione loci/ alia ratione fori de quo in
ſpec. de excepti. §. i. V. dilatorie vero. Et ille regula
riter pponende ſūt ante litis conteſta. poſtea non
niſi incertis caſibus de offi. dele. inſinuāte. et quan
do plures competunt que illarum primo debet p
poni. vide ī alle. c. paſtoralis de excep. et in . c. inter
monaſterium de re iudi. ⁊ magna eſt inter doctores
difficultas de exceptōe recuſationis an illa debeat
eſſe prior tamen io. an dicit ibi ī nouella concluſiue

ꝙ omnis exceptio ꝑ quam iuriſdictio iudicis dene
gatur precedit exceptionē recuſationis. vtilis eniꝫ
ē talis exceptio recuſatiōis/ ſꝫ nō neceſſaria. Alias
autē exceptiones que nō afficiūt iuriſdictionē iudi
cis p̄cedat recuſatio/ ⁊ hoc dicit tenēdū poſt factuꝫ
ante factū conſulit cū Hoſ. cuius opinio ibi habeť ī
glo. quicūq꞉/ ſi autē reus habet exceptionem indu
centem nullitatem iuriſdictionis puta ꝑ quā reddi
tur reſcriptū nulluꝫ vel ꝑſona iudicis inhabilis vt
ſi dicatur reſcriptū impetratū ab excōmunicato ꝓ
pter quod eſt nullum regulariter. de reſcriptis. c. i.
li. vi. vel iudicem excōmunicatū fuiſſe tempore im
petrati reſcripti in quē non cadit iuriſdictio/ vel cō
ſimilē exceptionē. illam primo proponat qꝛ primo
mittenda eſt ſecuris ad radicē id eſt ad iuriſdictio=
nem vt. iij. q. vi. §. exceptio. ſꝫ ſi nō habet talē ſed ha
bet aliam ꝯtra ꝑſonā iudicis actoris ⁊ ꝓcuratoris
tūc primo exceptionē recuſationis ꝓponat ꝯtra iu
dicem/ vt no. in. c. paſto. ⁊ in. c. inter. d̄. alle. vľ ꝓpo
nat eas ſimul diſiunctim vel ſubalternatim/ et hoc
melius/ et illā de ſuſpecto p̄mo ꝓſequatur vt in. d.
c. paſto. no. Quomodo autē recuſatur ordinarius
et corā quo ꝓbanda ſit exceptio legiť et no. de foro
competen. ſi quis contra clericū/ ⁊ in. c. licet de ap.
cuꝫ ſpeciali. Quomodo autē delegatus recuſeť ha
betur de offi. dele. ſup queſtionū/ ⁊ ī eo. ti. ſi contra
vnuꝫ li. vi. cū cōcor. ¶ Additio. Ex quibus autem
cauſis poſſit iudex recuſari tanꝙ̄ ſuſpectus vide ꝑ
Philippuꝫ d̄ peruſio in ca. poſtremo de appello. q̄
ponit. xl. cauſas ſufficientes ad talem recuſationeꝫ
ꝓponendam.

¶ Quid ſit recuſatio.